

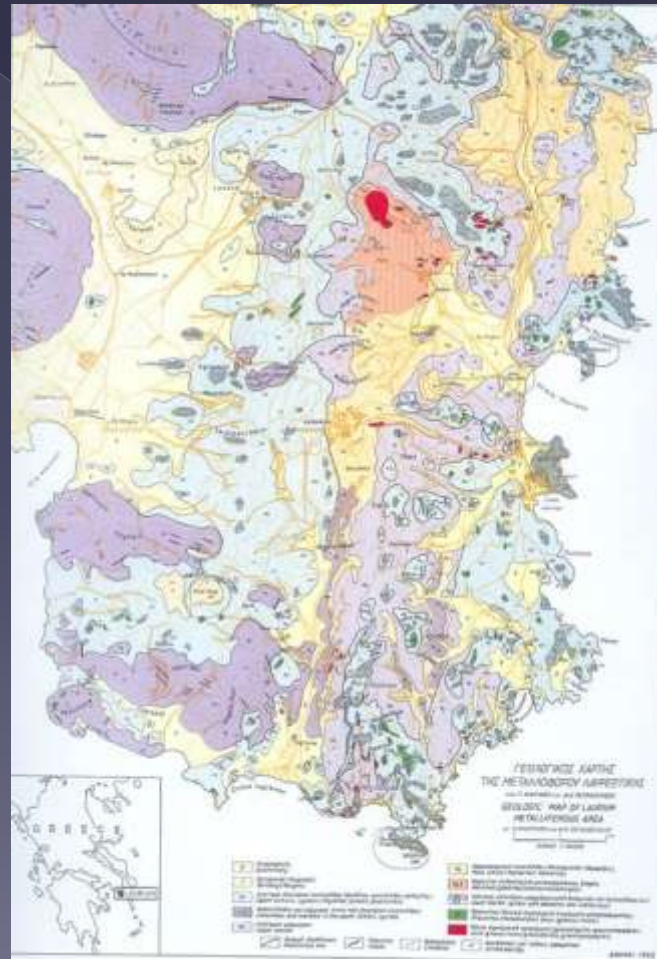
ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ
ΚΡΙΣΕΙΣ-ΑΣΥΝΕΧΕΙΕΣ..... ΣΤΗΝ
ΙΣΤΟΡΙΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΑΡΚΟΥΛΗ-ΜΠΟΝΤΙΩΤΗ

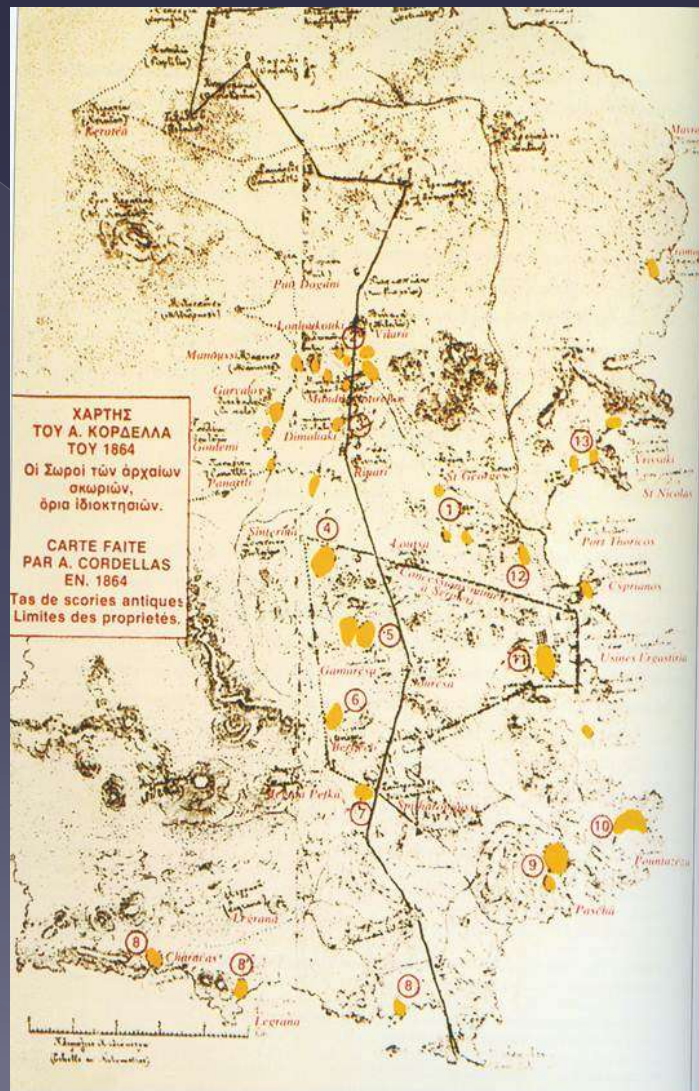
ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

- ⦿ Η κυριότητα των Δασών
- ⦿ Η κυριότητα και η αξία των σκωριών
- ⦿ Η κυριότητα και η αξία των εκβολάδων

Γεωλογικός χάρτης της μεταλλοφόρου Λαυρεωτικής

Χάρτης Κορδέλλα του 1864, όπου διαφαινονται οι σωροί των αρχαίων σκωριών.

ΔΙΚΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΕΡΑΤΕΑΣ

- 29 Αυγούστου 1861 το Ελληνικό Δημόσιο κατέθεσε αγωγή εναντίον της Κερατέας.
- Το Πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ' αριθ 1313/1862 απόφασή του απέρριψε την αγωγή του Δημοσίου
- Το Δημόσιο επανήλθε με προσφυγή ενώπιον του δικαστηρίου των Εφετών υποστηρίζοντας ότι οι κάτοχοι των ανωτέρω δασικών περιοχών έπρεπε να έχουν προσκομίσει έγγραφα που να αποδεικνύουν τη νομιμότητά τους εντός ενός έτους από τη δημοσίευση του Νόμου του 1836 κάτι που ποτέ δεν έγινε.
- Το Εφετείο με την υπ' αριθ 375/54596 απόφαση της 17^{ης} Απριλίου του 1863 δικαίωσε το Δημόσιο και ανάγκασε τη κοινότητα Κερατέας να αποδείξει με μάρτυρες ότι οι εκτάσεις αυτές της ανήκαν με έγγραφα και ότι χρησιμοποιούνταν είτε ως καλλιεργήσιμες εκτάσεις είτε ως εκτάσεις νομής από τους κατοίκους Κερατέας.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

- 18 Νοεμβρίου του 1866 το δικαστήριο αποφάσισε την ερήμην της κοινότητας συζήτηση του θέματος. Έτσι λοιπόν οι αποφάσεις συνεχίζονται:
- 19 Νοεμβρίου 1866 με την υπ' αριθ 1301/26104 απόφαση το δικαστήριο επιδίκασε όλες τις εκτάσεις στο Ελληνικό Δημόσιο και κάλεσε όλους τους κατοίκους της Κερατέας να συμμορφωθούν την απόφαση.
- 29 Νοεμβρίου 1866 η κοινότητα Κερατέας ζήτησε την ανάκληση της ανωτέρω απόφασης.
- Στις 16 Δεκεμβρίου του 1866 εξήντα οκτώ κάτοικοι της κοινότητας ζήτησαν ανάκληση της απόφασης γιατί δεν είχαν κληθεί να καταθέσουν.
- Τελικά το δικαστήριο με την υπ' αριθ 191/296525 απόφαση ακύρωσε την απόφαση της 19^{ης} Νοεμβρίου περί απομάκρυνσης της κοινότητας Κερατέας από τις επιδικαζόμενες εκτάσεις και το θέμα τίθεται εκ νέου προς συζήτηση.

ΤΙ ΑΠΟΦΑΝΘΗΚΕ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ

- Η θέση Δάρδεζα δεν ήταν δάσος το 1836.
- Η κοινότητα Κερατέας υποχρεώθηκε να παραχωρήσει στο Ελληνικό Δημόσιο τις θέσεις Θορικό και Εργαστηράκια μαζί με το τμήμα του Κυπριανού ως δασικές.
- Οι υπόλοιπες θέσεις επιδικάστηκαν στο Δημόσιο, αφού αποδείχτηκε ότι το 1836 ήταν δάση και ως τέτοια είναι εθνική γη.
- Να γίνει δικαστική αυτοψία και οι πραγματογνώμονες να δώσουν σαφή σχεδιαγράμματα σχετικά με τις δασώδεις, θαμνώδεις και καλλιεργημένες εκτάσεις.

ΣΚΩΡΙΕΣ-ΕΚΒΟΛΑΔΕΣ

- Το μεγάλο πρόβλημα που είχε προκύψει με τις σκωρίες και τις εκβολάδες ήταν αρχικά σε ποιον ανήκαν και εν συνεχεία ποια ήταν η αξία τους.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΜΕ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΙΡΑ

- Το Νοέμβριο του 1860 ο Γ. Παχύς, υπέβαλλε αίτηση στην Ελληνική κυβέρνηση «περί παραχωρήσεως σκωριών»
- Η αίτηση αυτή μάλλον κινητοποίησε το Ελληνικό Κράτος, το οποίο δια μέσω του τότε Υπουργού Οικονομικών Ευστ. Σίμο, στέλνει στο Λαύριο τον ορυκτολόγο Ανδρέα Κορδέλλα να εξετάσει τις σκωρίες.
- Το Δεκέμβριο του ίδιου έτους ο Αν. Κορδέλλας απαντάει στον Υπουργό Οικονομικών λέγοντας τα εξής: «δια πολλούς επιστημονικούς λόγους , γνωμοδοτώ ίνα **μη** παραχωρηθώσιν αι σκωρίαί αύται **εκτός** τους Κράτους».
- Εντωμεταξύ το Ελληνικό Κράτος ενώ δεν έχει απαντήσει στον Γ. Παχύ συντάσσει στις 22 Αυγούστου του 1861 το «Νόμο περί Μεταλλείων Λαυρείου»
- Το Νοέμβριο του 1861 ο Γ. Παχύς επανέρχεται με δεύτερη αίτηση , η οποία θα μείνει επίσης αναπάντητη.
- Τον Απρίλιο του 1862 η Γ. Παχύς επανέρχεται με τρίτη αίτηση, αλλά αυτή τη φορά όχι προς το Ελληνικό Κράτος, αλλά προς την Νομαρχία Αττικοβοιωτίας. Η Νομαρχία αποφάνθηκε ότι οι εκτάσεις που ζητούσε ο Παχύς ανήκαν στην κοινότητα Κερατέας και ότι θα έπρεπε να απευθυνθεί στην αυτήν.
- Αμέσως ο Παχύς στρέφεται στην κοινότητα Κερατέας και συνάπτει μαζί της συμβόλαιο «περί παραχωρήσεως των εν τη περιφερεία ταύτη σωρών σκωρίας των αρχαίων μεταλλείων».

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝ.ΚΟΡΔΕΛΛΑ ΚΑΙ Ι.ΜΠΟΥΡΗ (1864)

όνομα των σκωριούχων θέσεων	περίμετρος εις τ.μ.		του όλου	βάθος εκάστου	όγκος εκάστου σωρού εις κ.μ.				
	του γυμνού	του δασώδους			γυμνού	δασώδους	όλου		
Εντός του Χωρίου									
Πασσάς	30.992		30.992	1	5	46.488		46.488	Παρά τη θαλάσση
Πουνταζέζα	17.174		17.174	0	80	13.739		13.739	Παρά τη θαλάσση
Εργαστήρια α)	10.400		61.549	1	5	15.600	76.723	92.324	Παρά τη θαλάσση
Εργαστήρια β)		51.149	16.859	1	5		25.388	25.388	Παρά τη θαλάσση
Κυπριανός	49.307	16.859	54.307		3	147.927		147.927	Παρά τη θαλάσση
Πλάκα	9.828		9.828	0	8	7.862		7.862	Επί της οδού του Θερικού
Βρυσάκια (Άγιος Νικόλαος)	1.000		1.000	0	5	500		500	Παρά τη θαλάσση
Άγ. Γεώργιος									Ασήμαντο ν πλησίον του Θερικού
Επελαζέζα									Ασήμαντο ν πλησίον Υδρομούλο υ
ΣΥΝΟΛΟ	121.701	68.008	18.8709			232.116	102.111	324.228	

όνομα των σκωριούχων θέσεων	περίμετρος εις τ.μ.		του όλου	βάθος εκάστου		όγκος εκάστου σωρού εις κ.μ.		
	του γυμνού	του δασώδους.				γυμνού	δασώδους	όλου

Εκτός του χωρίου

Λάντζα						10.000		10.000	Επί της οδού Κερατέας
Βουλουκούκι	5.636	962	6.598	1	5	8.454	1343	9.897	Προς μεσημ της Λάντζας
Δημηλάκι	8.000		8.000	0	5	4.000		4.000	Εις την αυτήν συνέχειαν
Συντηρίνη	19.298		19.298	4	5	86.841		86.841	Εις την αυτήν συνέχειαν
Καμάριζα Συντερίνα α)	32.783		32.783	4	5	115.341		115.341	Εις την αυτήν συνέχειαν
Καμάριζα Συντερίνα β)	30.210		30.210		4	120.840		120.840	Εις την αυτήν συνέχειαν
Βερτζέκο	23.463	9.143	32.606		5	93.852	36572	130.424	Εις την αυτήν συνέχειαν
ΣΥΝΟΛΟ	119.300	16.166	135.506			439.328	56.198	495.526	

όνομα των σκωριούχων θέσεων	περίμετρος εις τ.μ.		του όλου	βάθος εκάστου	όγκος εκάστου σωρού εις κ.μ.		
	του γυμνού	του δασώδους.			γυμνού	δασώδους	όλου

μοναστηριακά

Μεγάλα Πεύκα ή Λεγραινά	7.142	1.531	8.673	1	5	10.713	2.297	13.010	Εις την αυτήν συνέχειαν
Σούνιον	1.728		1.728	0	5	864		864	Παρά τη θαλ. Πλησίον του Σουνίου
Καράκα						1.000		1.000	Ως έγγιστα προς Σ. του Σουνίου παρά τη θαλάττη
ΣΥΝΟΛΟ	8.860	1.531	10.391			12.577	2.297	11.874	

- Στις 14 Απριλίου του 1864 ο εκπρόσωπός του , Θ. Δ. Χελδράιχ, υπέβαλλε ερώτημα στην Ελληνική Κυβέρνηση αν είχε αξιώσεις για τις σκωρίες των θέσεων Εργαστηράκια, Κυπριανός, Πασά, Πουνταζέζα, Πλάκα . Αυτές τις εκτάσεις ο Σερπιέρη τις θεωρούσε «γυμνές από δέντρα» άρα μη υπαγόμενες στις δασώσεις εκτάσεις.
- Στις 24 Απριλίου του 1864 λοιπόν ο Βάλβης επικαλούμενος την έκθεση του Κορδέλλα-Μπουρή, ανέφερε ότι οι σωροί των σκωριών στις εκτάσεις Πασά,Πουνταζέζα, Κυπριανό και Πλάκα είναι επί γυμνού εδάφους και τα Εργαστηράκια είναι κατά τα 6/7 δασώδης περιοχή. Άρα ο Σερπιέρη μπορούσε να εκμεταλλευτεί τις σκωρίες που ανήκαν στο 1/7 της περιοχής των Εργαστηρακίων καθώς και τις σωρούς στις άλλες περιοχές που τον ενδιέφεραν.
- Ο Σερπιέρη προσπαθώντας να κατοχυρωθεί όσον το δυνατόν περισσότερο πριν ξεκινήσει τις εργασίες της η Εταιρεία Hilarion Roux et Cia , επανήλθε ένα μήνα αργότερα, ζητώντας να κηρυχθεί δασώδης όλη η περιοχή των Εργαστηρίων και πρότεινε να καταβάλει αμοιβή στο Ελληνικό Δημόσιο αν αυτό κέρδιζε τη «Δίκη περί Δασών».
- Ο Υπουργός Οικονομικών συμφώνησε ζητώντας από την Εταιρεία Hilarion Roux et Cia να καταβάλλει εγγύηση 10,000 δρχ . Η Εταιρεία συμφώνησε και έτσι ξεκίνησαν οι εργασίες. Το Νοέμβριο του 1865 μάλιστα ήταν έτοιμη να εξαγει μόλυβδο.
- Ο Βάλβης όμως , επειδή δεν είχε τελειώσει η “Δίκη Περί Δασών» στις 30 Νοεμβρίου του 1865 ζήτησε από την Εταιρεία να πληρώσει φόρο, πράγμα που έγινε.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΧΡΥΣΙΔΗ (1867)

- Αν στο μέλλον εργάζονταν δέκα έξι κάμινοι στη Λαυρεωτική , τότε οι σκωρίες που η Επιτροπή τις υπολόγισε 1,5 περίπου εκ. τόνους, θα εξαντλούνταν εντός της δεκαετίας, δίνοντας 105.000 τόνους Pb , όπου ο κάθε τόνος υπολογιζόταν με τιμή πώλησης 500δρχ. Τα συνολικά έσοδα υπολογίζονταν σε 25 εκατ. Δρχ. Θα παρέμενε τέλος ως καθαρή πρόσοδος οι οικοδομές, τα μηχανήματα κ.τ.λ.

ΑΛ. ΓΩΒΑΝΣ

- ◎ Στην τελευταία επιστολή του αναφέρει ότι η Εταιρεία *Hilarion Roux et Cia* εκμεταλλευόταν χωματώδεις ουσίες και κατάλοιπα καμινεύσεων.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΣΤΙΣ ΧΩΜΑΤΩΔΕΙΣ ΟΥΣΙΕΣ

1. Ι.Β.Σερπιέρη: αναφέρθηκε για πρώτη φορά στις χωματώδεις ουσίες , το 1868, οι οποίες θεωρεί ότι του είναι χρήσιμες μόνο όταν τις καμινεύει μαζί με τις σκωρίες.
2. Αλ. Γώβανς: αναφέρεται στις χωματώδεις ουσίες όταν το Ελλ. Κράτος τον έστειλε να εξετάσει επιτοπίως τις σκωρίες της Λαυρεωτικής γης. Εκείνος τότε αναφέρθηκε περισσότερο στις χωματώδεις ουσίες.

Αυτή η αναφορά του Γώβανς μάλλον κινητοποίησε το Ελληνικό Κράτος όσον αφορά στις χωματώδεις ουσίες, δηλ. **στις εκβολάδες.**

ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΕΚΒΟΛΑΔΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

- Το Φεβρουάριο του 1871 η Ελλ. Κυβέρνηση έστειλε στο Λαύριο την Επιτροπή Σκαλιστήρη
- Σύμφωνα με την Επιτροπή αυτή , η συνολική πρόσοδος από την εκμετάλλευση των εκβολάδων υπολογίστηκε στα 125.000.000 δρχ., ποσό υπέρογκο για την εποχή αυτή.
- Επιβλήθηκε στη Βουλή το «Νομοσχέδιο περί φορολογίας των εκβολάδων» , το οποίο όριζε φόρο 10% επί των **ιδιωτικών εκβολάδων**. Για τις εθνικές εκβολάδες θα γίνονταν νέες ρυθμίσεις.
- Το ίδιο Νομοσχέδιο τροποποιήθηκε λίγες μέρες αργότερα και ο φόρος επί των ιδιωτικών εκβολάδων αυξήθηκε σε 30% , ενώ απαγορεύτηκε η εκμετάλλευση των εκβολάδων που κείτονταν σε εθνικές και μοναστηριακές γαίες.
- Επίσης τον ίδιο μήνα (Μάρτιος 1871) ψηφίστηκε ο Νομος ΤΠΑ' «Περί απαγορεύσεως της εξορύξεως των παλαιών εκβολάδων» με ένα και μοναδικό άρθρο.
- το Μάιο του 1871 ψηφίστηκε ο «Νόμος περί εκβολάδων». Σύμφωνα με αυτό το νόμο όλες οι εκβολάδες ανήκουν στο Δημόσιο και το δικαίωμα εκμετάλλευσής τους παραχωρείται με πλειστηριασμό με ελάχιστο ποσοστό φόρου 60% επί της καθαρής προσόδου.

- ◎ Ο «Νόμος περί εκβολάδων» είναι το αποκορύφωμα, απαγορεύει πλέον στο Σερπιέρη να εκμεταλλεύεται τις εκβολάδες των Εργαστηρίων αφού βρίσκονταν σε εθνικό έδαφος και πυροδοτεί νέες διενέξεις μεταξύ της Εταιρείας Hilarion Roux et Cia και του Ελληνικού Κράτους εμπλέκοντας και τις Κυβερνήσεις της Ιταλίας και της Γαλλίας.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΚΒΟΛΑΔΩΝ

- Με βάση το νόμο του 1833 τα μέταλλα και τα μεταλλεία, ανήκουν στο Δημόσιο
- Ο «Νόμος Περί Μεταλλείων» αφορά στα φυσικά μεταλλεία.
- Οι εκβολάδες δεν έχουν εξορυχθεί από τον ιδιοκτήτη του μεταλλείου, άρα δεν υπάγονται στο νόμο «Περί Μεταλλείων».
- Οι εκβολάδες είναι ορατές και κάποιος μπορεί να υπολογίσει την αξία τους όπως ακριβώς γίνεται και με τις σκωρίες.
- Στο ερώτημα, αν το Ελληνικό Δημόσιο παραχώρησε στο Σερπιέρη την κυριότητα των εκβολάδων, ο Δεληγιώργης απάντησε ότι όταν το 1864 ο Σερπιέρη ζήτησε εδάφη προς εκμετάλλευση δεν ήξερε την ύπαρξη των εκβολάδων.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΣΕΡΠΙΕΡΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΚΒΟΛΑΔΩΝ

- > Η εκμετάλλευση των εκβολάδων του παραχωρήθηκε με τα διατάγματα του 1867 και 1868
- > Οι εκβολάδες ακόμα κι αν δεν ανήκουν στο «Νόμο περί Μεταλλείων» ανήκουν στον ιδιοκτήτη του μεταλλείου.
- > Μπορεί να μην αναφέρει τον όρο «εκβολάδες» αλλά τις περιγράφει, ας πούμε αναφέρει μεταλλούχες ουσίες.
- > Τα αποτελέσματα της Επιτροπής Σκαλιστήρη είναι αναληθή και υπέρογκα

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΔΑΣΗ

- Η πρώτη απόφαση ήταν η υπ' αριθ 116/28011 της 17.12.1867 του Εφετείου Αθηνών σύμφωνα με την οποία οι περιοχές Θορικό, Εργαστήρια και Κυπριανός κρίθηκαν δασώδεις κι άρα ανήκαν στο Ελληνικό Δημόσιο
- Η δεύτερη απόφαση ήταν η υπ' αριθ 720/3235 της 14.0.6.1871 η οποία ουσιαστικά αναιρούσε τα έγγραφα του Υπ. Οικονομικών Βάλβη το 1864-1865, με τα οποία ο Σερπιέρη είχε πάρει την άδεια να ξεκινήσει τις εργασίες του, κάτι που του απαγορεύτηκε στη συνέχεια.
- Και τέλος ήρθε η απόφαση Νο 1151 (22.09.1872) σύμφωνα με την οποία ΟΛΕΣ οι επίδικες εκτάσεις, είτε βρίσκονταν στην περιοχή της κοινότητας Κερατέας είτε όχι, κηρύσσονταν δάση.

Απ. από την εφημ. Αλήθεια (αρ.φυλ 1893.
31/05/1873)

- Η εταιρεία των Μεταλλουργείου Λαυρείου ανέλαβεν αφ' εαυτής πάσαν την ευθύνη της λύσεως του ζητήματος. Ορίσασα την αξίαν των εν Λαυρίω κτήσεων και δικαιωμάτων της εταιρείας Ρου εις 11.500.000 γαλλικά φράγκα κατέβαλε ταύτα και αντεκατέστη εις την θέσιν εκείνην.

ΣΥΓΓΡΟΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ

Εν πρώτοις εξήτησα συνέντευξιν από τον Σερπιέρην, επιθυμών να βεβαιωθώ εκ των λόγωντουαν το σχέδιόν μου ήτο πραγματοποιήσιμον, τούτο δε απλούστατα συνίστατο εις το να εξαγοράσω τας κτήσεις της εν Λαυριώ Εταιρείας «Ρου, Σερπιέρη» και ούτω να τας καταστήσω κτήσεις Ελληνικάς, ν' απαλλαγή δε η Ελλάς της πείσεως των ξένων. Είτα τας κτήσεις αυτάς να μεταβιβάσω εις Ελληνικήν σχηματισθησομένην Εταιρείαν, ήτις οπωσδήποτε μετέπειτα ελευθέρως θα συνεβιβάζετο περί της εκμεταλλεύσεως σκωριών και εκβολάδων μετά της Ελληνικής Κυβερνήσεως.....

Δεν ήρκει όμως να συμφωνήσει μετ' εμού το τίμημα των κτήσεων και δικαιωμάτων της Εταιρείας και συνομολογήση την εις εμέ μεταβίβασιν αυτών ο Σερπιέρης. Ενόμισα αναγκαίον και να μη αποξενωθή ολοσχερώς της επιχειρήσεως, κυρίως διότι εγώ ήμην αμαθέστατος ως προς τα μεταλλευτικά και δεν εγνώριζον ούτε το άλφα της βιομηχανικής αυτής επιχειρήσεως και όχι μόνον ως προς το τίμημα ηδυνάμην ν' απατηθώ, αλλά και μετά την αγοράν θα ευρισκόμουν εις χάος.....

Από της πρώτης μου μετά του Σερπιέρη συνεντεύξεως τω εδήλωσα, ότι απεφάσισα, πεισθείς πολυειδώς, να ασχοληθώ εις την Λαυρεωτικήν υπόθεσιν υπό τον όρον, εις ό, τι ενεργήσω να τον έχω συνέταιρον κατά το ήμισυ, απομένοντος εις αυτόν να συνεννοηθή μετά των συνεταίρων του εις την εταιρείαν «Ρου, Σερπιέρη», ότι αυτός θα κρατήση την διεύθυνσιν παντός του αφορώντος το μεταλλευτικόν και βιομηχανικόν μέρος της επιχειρήσεως, τρόπω τινί ως πληρεξούσιος και αντιπρόσωπός μου, εφ' όσον υπάρξη τούτου ανάγκη, εγώ θα αναλάβω το οικονομικόν μέρος, δηλαδή την πληρωμήν του τιμήματος τοις δικαιούχοις, τον σχηματισμόν της Ελληνικής Εταιρείας κ..λ.π υποχρεουμένου του Σερπιέρη εκ των προτέρων ν' αποδεχθή τα παρ' εμού γενησόμενα

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠ ΤΑ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ

- Ουδ' επί στιγμήν επίστευσα εις την πραγματικότητα του αμυθήτου πλούτου του εκ των εκβολάδων αναμενομένου, ειλικρινώς δε εις πάντας τους πλησιάζοντάς με εσύστησα σύνεσιν, μετριάζων το επ' εμοί την ορμήν των. Αλλ' αντί τούτου μάλλον τους ηρέθιζον υποθέτοντας ότι αποκρύπτω την αλήθειαν, όπως απομείνωσι μετοχαί αζήτητοι κατά την δημοσίαν εγγραφήν και τας σφετερισθώ.
- Όχι μόνον εν Αθήναις κατέλαβε πάντας η μέθη, αλλά και εν Κωνσταντινουπόλει, όθεν διά πρώτην φοράν από της συστάσεως του Ελληνικού βασιλείου εστάλη εις χρηματοδέματα χρυσού τόσον σπουδαίον ποσόν χρημάτων (υπέρ τα 3 εκατομμύρια φράγκων) αθρόαν προς εγγραφήν δια μετοχάς της Εταιρείας των Μεταλλουργείων Λαυρείου.
- Εν συντόμω αντί των εκτεθεισών 50.000 μετοχών το κοινόν ενεγράφη δια 600.000 μετοχάς

ΠΟΡΕΙΑ ΜΕΤΟΧΗΣ ΛΑΥΡΙΟΥ

- 31/05/1873 (πρόκειται για τη φάση της ξέφρενης ανόδου και των προσδοκιών (160 δρχ): “Πλησιάζει δε ο καιρός να φθάσουν 200”.
- 28/7/1873 (έχει ήδη αρχίσει η πτώση από τα ανώτερα επίπεδα) (135 δρχ): “Ουδεμία αμφιβολία υπάρχει ότι θα φθάσουν εις 151, διότι...”
- 9/8/1873 (125 δρχ): “Αύται θα υπερτιμηθούν, όπως και εάν έλθουν τα πράγματα”
- 14/9/1873 (100δρχ): “Ουδεμία αμφιβολία ότι θα υψωθεί εις τις 80”
- 24/9/1873 (68 δρχ): “Ουδεμία αμφιβολία ότι, άμα παρέλθη η μαστίζουσα την Ευρώπην κρίσις...”
- 27/10/1873 (53 δρχ): “Ελπίζομεν όμως ότι θα υψωθούν”
- 3/11/1873 (33 δρχ): “...και ουδεμία υπάρχει αμφιβολία ότι...”
- 26/11/1873 (η μετοχή επανακάμπτει στις 50 δρχ): “Μικρόν και όψονται οι δυσπιστούντες...”
- 30/11/1873 (πτώση στις 47 δρχ και ...αλλαγή πολιτικής): “Υπαίτιοι οι ιδρυταί. Πρέπει να εισαχθούν εις δίκην”.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΡΔΕΛΛΑΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΡΔΕΛΛΑΣ

- Ο Ανδρέας Κορδέλλας (1836-1909), γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1836. Αποφοίτησε από την Ευαγγελική Σχολή και στη συνέχεια έκανε λαμπρές σπουδές σε ονομαστές, για την εποχή εκείνη, σχολές. Συγκεκριμένα φοίτησε στη Βιομηχανική Σχολή του Zittau της Σαξονίας. Συνέχισε τις σπουδές του στο μεταλλευτικό και μεταλλουργικό τομέα στη Μεταλλειολογική Σχολή της Φραιβέργης, και σε φιλοσοφικό τομέα στη Βόννη. Τέλος, παρακολούθησε μαθήματα θετικών επιστημών στη Λιέγη. Όσο καιρό διέμενε και σπούδαζε στην Ευρώπη έκανε επιστημονικές περιοδείες σε πολλά ευρωπαϊκά μεταλλευτικά κέντρα, όπως στη Βοημία, Μοραβία, Ολλανδία, Βέλγιο, Γαλλία. Τελείωσε τις σπουδές του το 1860. Επέστρεψε στην Ελλάδα με άριστες γνώσεις στην Ορυκτολογία, Μεταλλειολογία και Μεταλλουργία.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΙΜΟΣ

- Σε αυτό το σημείο αξίζει να παρουσιαστούν ορισμένες πληροφορίες σχετικά με τον Ευστάθιο Σίμο, που φωτίζουν άγνωστες πτυχές της ζωής του και δικαιολογούν την απόφασή του αυτή να στείλει ειδικευμένο προσωπικό να συγκεντρώσει πληροφορίες και να σχηματίσει εικόνα για τον ορυκτό πλούτο της Λαυρεωτικής γης και τα τυχόν οικονομικά οφέλη που θα απέφερε στο Ελληνικό Κράτος η εκμετάλλευση του πλούτου αυτού. Ο Ευστάθιος Σίμος (1804-1878) λόγιος και με ισχυρές σπουδές στην Ιταλία, παράλληλα με τις φιλοσοφικές του γνώσεις είχε εντρυφήσει στις φυσικομαθηματικές Επιστήμες πράγμα που τον καθιστούσε και ως Υπουργό Οικονομικών ευεπίφορο στις νέες εκσυγχρονιστικές ιδέες για την ανάπτυξη της Ελληνικής Οικονομίας, μέσω εσωτερικών και εξωτερικών επενδύσεων. Αυτό το απέδειξε με την είσοδό του στην Κυβέρνηση Αθανασίου Μιαούλη ως εξωκοινοβουλευτικός υπουργός το 1860, (έστω και αν ήταν αντιοθωνικός). Η Κυβέρνηση Μιαούλη ήταν μια κυβέρνηση που ως πρόθεση πολιτικής είχε τον εκσυγχρονισμό της Ελληνικής Οικονομίας με έργα εγγειοβελτιωτικά και διεύρυνση της εκμετάλλευσης των εγχώριων πηγών ενέργειας καθώς και του ορυκτού πλούτου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΟΥΓΙΟΥΚΑΣ

- Ο Παναγ. Βουγιούκας ήταν μεταλλειολόγος-ορυκτολόγος και εκτελούσε χρέη διευθυντή στο Β Τμήμα του Υπουργείου Οικονομικών. Σε αυτόν οφείλεται η πρώτη παρουσίαση του ορυκτού πλούτου της Ελλάδας καθώς το 1856 παρουσίασε την πραγματεία του «Περίληπτική περιγραφή των άχρι τούδε γνωστών Εν Ελλάδι ορυκτών 1856». Ο Υπ. Οικονομικών λοιπόν Ευστ. Σίμος το 1860 ήδη γνώριζε την πραγματεία αυτή, αλλά γνώριζε και προσωπικά τον Βουγιούκα αφού εργάζονταν στο ίδιο Υπουργείο.

ΚΑΦΕΝΕΙΟ Η ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ

Το καφενείο η «Ωραία Ελλάδα». Εδώ χτυπούσε η καρδιά του ελληνικού Χρηματιστηρίου πριν αυτό ιδρυθεί. Ήταν ο πρόγονος των σημερινών καφενείων που έχουν φιλόσοφο μέσω Internet με τα Χρηματιστήρια.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

